

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

II. De Unctione Chrismatica in baptizatorum Confirmatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62620)

Quare in Baptismo, sicut sacro Oleo in pectore & scapulis peragendam, sic etiam Chrismaticam & verticalem baptizandi unctionem, licet Ecclesie antiquissimus ab eaque præceptus sacer ritus sit, ad Sacramenti tamen substantiam non pertinere, unanimis & certa TT. sententia est; quod, ejus ritum Sacramenti substantialem esse, neque ex Divina institutione, neque ex definitione traditioneque Ecclesie habeatur: eaque fortassis ratio sit; cur non ab Episcopo tantum, sed à simplici quoque Sacerdote valeat ministrari, *can. Presbyteris 119. dist. cit. Suarez in 3. p. disp. 31. in Comment. art. 3.*

ARTICULUS II.

De unctione Chrismatica in baptizatorum Confirmatione,

SUMMARIUM.

5. *Natura & effectus Sacramenti Confirmationis,*
6. *A Christo Domino post Resurrectionem instituti,*
7. *Ejus materia Remota est Chrisma, benedictum ab Episcopo,*
8. *Confectum ex oleo olivarum: cui balsamum,*
9. *Præcepti tamen solius necessitate, admiscetur.*
10. *Graci oleo & balsamo alia aromata permiscetur,*
11. *Isque Sacramentum Confirmationis verisimiliter validè administrant.*
12. *Confirmationem Chrismatis simplici Sacerdoti committi posse, assertivum,*
13. *Et negantium fundamenta:*

14. *Etque de re sensus Auctorit.*
15. *Materia Proxima est Chrisma in fronte unctio.*
16. *Forma, Signo te Signo Crucis, & confirmo te Chrismate salutis in nomine Patris &c.*
17. *Que verba non omnia exiguntur ad valorem Sacramenti.*
18. *Subiectum est homo viator, baptizatus, nondum confirmatus.*
19. *Hodie ministrari non solet ante usum rationis:*
20. *Qui, cum speratur, expellendus est in amentibus.*
21. *Moribundis Confirmatio deneganda non est.*
22. *Ejus Minister Ordinarius est solus Episcopus:*
23. *Extraordinarius ex commissione. Pepe etiam simplex Sacerdos.*
24. *Episcopus eam per se in sua ratione diocesi, & suis:*
25. *Non alieni subditis, nisi ex licentia præsumpta, ministrat.*
26. *Confirmationis recipienda præceptum non extat.*
27. *Episcopi tamen eam ex obligatione subditis suis,*
28. *Chrismate eò anno benedictò,*
29. *In statu gratia: non tamen missarum jejuni ministrant.*

Secundo sacra unctio adhibetur in Chrismatione frontis baptizatorum: Quæ manûs impositionem designat, & alio nomine dicitur Confirmatio; quia per eam Spiritus Sanctus datur ad augmentum & robur, verba sunt Innocentii III. c. Unctio. §. Per frontis; est enim Confirmatio novæ Legis Sacramentum, quò baptizatus spiritualis gratiæ augmentum & robur confertur per Chrismatis in fronte unctionem, ad Christianam fidem fortiter palamque proficere.

profitendam; effectus enim hujus Sacramenti, præter Characterem, quem suscipientis animæ indelebilem imprimit, secundum Concilium Florent. in *Decreto Fidei §. Secundum* & Trident. *Sess. 7. can. 9. de Sacram.* est augmentum & corroboratio gratiæ acceptæ in Baptismo, cum speciali auxilio ad bene operandum & Christi fidem, si opus fuerit, liberè, fortiter, constanter palamque profitendam, *can. 1. can. Spiritus sanctus 2. dist. 5. de Consec. S. Thomas 3. p. q. 72. art. 1. & 8. Suarez 3. p. disp. 34. f. 2. in pr. & Palao Tract. 20. disp. unic. p. 4. n. 1. & 2.*

Institutum hoc Sacramentum à Christo Domino, liquet ex Trident. *Sess. 7. cit.* Novæ legis Sacramenta omnia à JESU Christo Domino nostro instituta, definiunt, *can. 1. de Sacram.* Quod, licet in ultima Cena factum, doctrina Fabiani Papæ *Epistol. 2. cap. 1. ad Orientales*, à TT. passim recepta sit, ejus tamen usus & administratio ante Ascensionem nulla fuit; quia, ut rectè S. Thomas *art. 1. cit.* ait, in hoc Sacramento datur plenitudo Spiritus sancti, quæ non erat ante Resurrectionem & Ascensionem, juxta Evangelicum illud, *Nondum erat Spiritus sanctus datus, quia JESUS nondum erat glorificatus* Joan. *cap. 7. v. 39.* & verba ipsius Servatoris, *Si non abiero, Paraclitus non veniet ad vos*, Joan. *cap. 16. v. 7.*

Materia Sacramenti Confirmationis Remota est Chrisma, ex definitione Concilii Florent. *§. Secundum cit.* & Trident. *Sess. cit. can. 2. de Confirmat.* confectum ex oleo, balsamo mixto, *§. cit.* & Constitut. Apostol. S. Clementis *Lib. 7. cap. 44.* & Concil. Bracharense *III. can. 4.* & ab Episcopo benedictum, ut constat ex *§. cit.* & generali Ecclesiæ usu sensuque SS. PP. & Conciliorum, Chrismatum consecrationem seu benedictionem mirè exaggerantium, idque *Chrisma Sa-*

crum Sanctumque Sacrosanctum & Celeste, oleum Divinum, Sacratissimum ac Deificum unguentum nominantium, apud *cit. Suarez f. 2. §. In hac re & Laiman Lib. 5. tract. 3. cap. 2. n. 1. §. Accedit.*

Licet autem balsamum quodcumque, & Indicum quoque sufficiat; quod hoc, etsi colore differat, verum tamen balsamum non minùs sit, quàm Palæstinum & Syriacum; eandemque cum isto boni odoris fragrantiam, eosdemque habeat effectus. Non tamen sufficit oleum quodcumque, v.g. ex lino vel nucibus expressum, sed necessarium est oleum olivarum; quòd hoc solum veri ac propriè accepti Olei nomine significetur, & ab universa Ecclesia intelligatur, *cit. Suarez disp. 33. f. 1. conclus. 3. & Palao p. 2. n. 3.* Ubi

Dubium est primò, an admixtio balsami pertineat ad essentiam hujus Sacramenti. Affirmant, & ad Confirmationis substantiam, tanquam partialem materiam Remotam, balsamum quoque pertinere, docent *cit. Suarez f. 1. Laiman cap. 2. n. 1. Bonacina disp. 3. de Sacram. q. unic. p. 3. & alii*, id desumentes ex Concil. Florent. *§. cit.* ubi Eugenius Papa, *Secundum*, inquit, *Sacramentum est Confirmatio, cujus materia est chrisma confectum ex oleo, quod nitorem significat conscientie, & balsamo quod odorem significat fama, per Episcopum benedictum*: quibus verbis balsamum non minùs quàm oleum hujus Sacramenti materiam esse, in Oecumonica Synodo Eugenius docuit: quod Ecclesiæ Traditione & usu, teste Fabiano *cap. 1. cit.* ab ipsorum Apostolorum tempore receptò, confirmatur.

Sed verisimilius, solius Præcepti, non Sacramenti necessitate balsamum admisceri, & Confirmationem oleò olivarum sine balsami admixtione adhibitò validè conferri, cum Cajetano *3. p. q. 72. art. 2.* existimant Navarrus *Manual. cap. 22. n.*

R r r

§. Sotus

§. Sotus *in 4. dist. 7. q. 1. art. 2. Valentia Tom. 4. disp. 5. q. 1. p. 2. §. Quæstio est autem & alii relati à Barboia de Offic. Episc. alleg. 31. n. 5.* Moventur partim auctoritate SS. Cypriani *Epistol. 70. Basilii de Spiritu sancto Epistol. 27. Augustini Lib. 5. de Baptismo cap. 20. & PP. aliorum, Chrisma vocantur Oleum benedictum, sine balsami mentione, non obsecuro indicio, illò duntaxat essentialiter constitui Chrisma. Partim & præcipue, decisione Innocentii III. Confirmationem in eo, qui non Chrismate, sed Oleo tantum delinitus fuit, non iterandam; sed solummodo id, quod incaute omisissum est, cautè supplendum, rescribentis, c. 1. de Sacram. non iter. quæ decisio aperte supponit, balsamum non ipsius Sacramenti, sed Præcepti duntaxat necessitate adhibendum, & ad Confirmationis Sacramenti substantiam non pertinere; cum, si quid substantiale prætermisissum sit, non id duntaxat, quod omisissum est, supplendum; sed ipsum Sacramentum sit iterandum; & quod antè nulliter collatum est, propter ipsam prioris collationis nullitatem, verè ac propriè iterari non intelligatur, can. Solemnitates 16. dist. 1. de Consec. c. 1. & c. fin. de Presbyt. non baptiz. Sylvester V. Ordo 2. n. 10. pr. Rufella V. Ordo 1. n. 15. Angel. V. Ordo 2. n. 7. Sanchez Lib. 7. Consil. cap. 1. dub. 13. n. 1. & alii TT. & ex Canonistis Vivianus in c. 1. & c. fin. de Sacram. non iter. Fagnanus in c. fin. cit. n. 11. & Gonzalez *ibid. n. 8.**

Neque adverstatur decretum Eugenii; quia Papa iste §. cit. Confirmationis materiam assignandò non id solum, quod ex institutione divina de Sacramenti: sed id etiam, quod de Præcepti Ecclesiastici necessitate adhibendum est, recenset, sicut §. Tertium Eucharistiæ vinum de vite cum modicissima aquæ admixtio-

ne, & §. Quartum, Penitentia Sacramenti materiam etiam Satisfactionem esse ait, non; quòd ista & aqua ad Sacramentorum illorum substantiam pertineant; sed, quòd ex Ecclesiæ præscripto usque antiquissimo adhibenda sunt, licet ea de Sacramentorum substantia non essent exploratum, Gonzalez in c. fin. cit. num. 11.

Dubium secundò est de valore Chriftimatis, quò utitur Ecclesia Orientalis inter Græcorum, in illius confessione oleo & balsamo duodenas, secundum antiqua, & secundum recentiora Euchologia, triginta tres diversorum aromatum species admiscuentium, iisque, in massam non liquidam, sed mollem decoctis, inungentium frontes confirmandorum: de cuiusmodi materia valore dubitandi ratio oritur ex Decreto Eugenii §. Secundam cit. Confirmationis materiam esse asserentis Chriftima, ex oleo & balsamo confectum, à quodot aromatum admixtione & concoctione confecta massa morali specie videtur differre.

Sed, ut hoc ita videatur, eam tamen massam verum & ad Confirmationis Sacramentum validè administrandum, sufficiens Chriftima esse, suadet imprimis auctoritas Dionysii Areopagita, qui Lib. de Hierch. Eccles. loquens de Chriftima, Unguenti id constituentis confessionem esse, ait, collectionem quandam sacrorum spirantium materiarum, que in se magnam vim Scopiam fragrantium qualitatum contineat: quibus verbis Chriftima ex oleo, non soli balsamo, sed pluribus aliis aromatis, magnam vim Scopiam fragrantium qualitatum continetur, mixto constare, perspicue indicatur. Deinde tolerantia & tacita quædam approbatio Ecclesiæ Occidentalis; quòd etiam Concilii Florentini PP. neque summi Pontifices, præsertim Innocentius IV. Constitutio

Constitutione de ritibus Græcorum observandis, Clemens VIII. in Instructione pro Græcis - Catholicis edita à Card. de Lugo allegati *Lib. 1. Respons. dub. 3. n. 3.* & ante Clementem Gregorius XIII. in Respon. ad Consulta Patriarchæ Maronitarum, in Synodo ab his 1579. celebrata publicatis & relatis à Pignatell. *Tom. 6. consult. 41. à n. 55.* Confirmationis materia Græcorum usu receptæ quidquam opposuerint; licet multa circa Sacramentorum & ipsius Confirmationis ritus ab illis usurpatos decreverint & corrigenda iudicarent; non obscurò argumentò, in Confirmationis materia substantialem defectum & errorem agnitum non fuisse. Demum ratio; quia ad spirituales effectus, ad quos specialis gratia in Confirmatione confertur, significandis non minus aromaticæ species aliæ cum balsamò, quàm hoc solum oleo admixtum conducit; cum istius Sacramenti Unctione specialis gratia detur ad significandū nitorem conscientia & odorè bonæ famæ, *c. Unic. cit. §. Ad exhibendum & Concil. Florent. §. Secundum cit.* Sicut autem per oleum nitor conscientia vitæque candor, sic bonæ famæ & sanctitatis odor non minus per alias species aromaticas simul cum balsamò, quàm per hoc solum oleo admixtum significatur.

Tria hæc argumenta, Græcorum Chrismate confirmationis Sacramentum validè administrari, verisimiliter persuadent, saltem si in massa illa olei qualitates & balsami odor prævaleant aut perseverent: & ante ejus usum non invaluit Schisma Orientale, Gobat *Experient. Tract. 2. n. 745.*

22. Dubium tertium est, an sacri Chrismatis confectio & benedictio committi valeat simplici Sacerdoti. Et ab Episcopo quidem illas huic committi non posse, concors est sententia TT.

A summo Pontifice autem, illas huic committi posse, sustinent Cajetanus *3. p. q. 72. art. 2.* Victoria *in Summa de Confirmatione §. 43.* Gobat *l. cit. in fine & nonnulli alii*, ducti autoritate Concil. Toletani *l. can. 2.* Chrismatis confectio nem & benedictionem, in quibusdam locis peractam à Sacerdotibus simplicibus, his in posterum inhihentis: quin ut, si benedictio fuisset irrita, oportuisset, illam declararet invalidam, & ab illis benedicti Chrismatis usum inhiberet. Rationem reddunt; quòd, ut *n. 23.* statuetur, Apostolica autoritate simplici Sacerdoti committi valeat, ipsa Chrismatio five administratio Sacramenti Confirmationis. Cur non etiam prævia confectio Chrismatis, necessarij ad illius validam administrationem; cum, concessa aliquâ potestate, concessa intelligantur ea, quæ illius exercitium requirit, *arg. c. Præterea §. de Offic. deleg. §. 1. Ad rem 56. ff. de Procurat.*

Multò frequentiori DD. calculò ^{13.} confectio nem & benedictionem illam simplici Sacerdoti, etiam Apostolica autoritate committi posse, alii TT. negant apud *cit. Barbosam alleg. 30. n. 6.* eâ per moti ratione; quòd *Materia Confirmationis sit Chrisma confectum ex oleo & balsamo ab Episcopo benedictum*, verba sunt Concil. Florent. *§. Secundum cit.* ut ad eòd materiam hujus Sacramenti Remotam constituat ipsa benedictio Episcopalis. Cum ergo Sacramenti materiam mutari à Papa non posse, dogma sit S. Synodi Tridentinæ, Ecclesiæ *in Sacramentorum dispensatione* statuendi potestatem non nisi *Salvâ illorum substantiâ* adstruentis *Sess. 21. de Commun. cap. 2.* benedictioni Episcopali subrogari à Papa non poterit Sacerdotalis; quòd istius subrogatione Sacramenti substantiam constituens Materia mutaretur. Cui argumento non

R r 2 parum

parum roboris addit; quòd, teste Fabiano *Epist. 2. cit.* Christus Apostolos docuerit modum conficiendi Chrisma, quem Ecclesia semper servavit, & Chrismatis benedictionem simplici Sacerdoti commisisse nescitur: licet huic aliquando commiserit ipsam Chrismationem, ut advertunt PP. Florentini §. *cit.* & docemur exemplo Gregorii XIII. qui Sacerdotibus Societatis JESU in Indiis Sacramentum Confirmationis Chrismate ab Episcopo benedicto administrandi potestatem concessisse perhibetur, apud *cit.* Suarez *f. 2. ad finem.*

14. Sed, re accuratius ponderatâ, in utramque partem deductâ ratio nonnihil vacillat. Prior; quia ex ea, Chrismatis consecutionem simplici Sacerdoti, seclusâ autoritate Apostolicâ competere, inferri potest; cum hâc seclusâ ipsam unctionem Chrismaticam in Baptismo ei competere, liqueat ex dictis *n. 2.* Posterior; quia à Concilio Florentino non ea solùm, quæ Confirmatio Sacramenti, sed etiam quæ Præcepti necessitate exposcit, referri dictum est *n. 9.* Unde licet propter *can. 2. cit.* & quòd contrarium Jure decisum non reperiatur, ipsam etiam Chrismatis consecutionem simplici Sacerdoti committi posse, probabilitate non carere, censeam cum *cit.* Suarez §. *Tertia* & Barbosa *alleg. 31. n. 14.* in re tamen non minùs ardua quàm ambigua judicium meum suspendere & Apostolicum humiliter expectare, quàm certi aliquid statuere, malo cum Reginaldo *Prax. Fori Panit. Lib. 2. §. cap. 2. n. 8.*

15. Materia Proxima Confirmationis est unctio Chrismatis in fronte Episcopi manu facta in Crucis figuram, ut iterum constat ex §. *Secundum* & §. *Per frontis* *cit.* atque ex Traditione usuque perpetuo Ecclesiæ, in istius Sacramenti administratione adhibentis verba, *Signo te signo Cru-*

cis & confirmo te Chrismate salutis &c. *cit. can. Presbyteris 120. & disp. 4. can. Nunquid 10. disp. 5. utrobique de Consecra-* quam in fronte unctionem ad hujus Sacramenti essentiam pertinere, cum S. Thoma *q. cit. art. 9. docent cit.* Suarez *disp. 33. f. 3. Laiman cit. tract. 3. cap. 2. n. 1. & Palao disp. cit. p. & n. 3.* Licet autem, eam in fronte unctionem de necessitate Sacramenti confirmantis manu faciendâ, communis DD. sensus sit, ad eam tamen dextræ manûs, ut solet, pollicem ex Ecclesiæ duntaxat præscripto adhiberi, cum DD. *cit.* censent Filiucius *Tract. 3. n. 7. & cit. Gobat tract. 2. n. 747.*

Forma hujus Sacramenti est, *Signo te signo Crucis, & confirmo te Chrismate salutis, in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti, Amen,* ut ex §. *Secundum* *cit.* & Ecclesiæ usu constat. Unde

Dubium oritur, an hæc verba omnia formam essentialiter constituant, hæc de Sacramenti Confirmationis necessitate. Ratio dubitandi gravissima est, quod ea omnia essentialia esse, neque ex Sacra literis, neque ex Ecclesiæ Traditione & Universali usu satis constat; cum Sacra literis non expressa: Apostoli autem Spiritum Sanctum manûs impositione, vel sola, vel cum unctione Chrismatis consecutâ, communicârint, Actor. *cap. 8. v. 17. & cap. 19. v. 6.* demum in Libro, cuius Titulus est *Ordo Romanus* in Officio Sacerdotii sancti, solummodo referuntur verba, *Confirmo te in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti.* Ab Orientalibus solum adhibentur verba, *Sancto autem Chrismate inungentes & frontem & connumeramus dicimus, Signaculum Spiritus sancti,* quæ ex Synodi Generalis VI. *can. 91.* deprompta in omnibus Ecclesiis Orientalibus pro Confirmationis Forma usitata fuisse, & quatuor postremis verbis Formam comprehendi: eamque in omnibus Græcorum

Græcorum Euchologiis & Ritualibus referri, notant Gonet *disp. 6. de Confirmat. n. 50.* & Illung *Theolog. Pract. tract. 6. disp. 1. n. 7. & disp. 3. n. 41.* Unde DD. isti Latinam Confirmationis Formam, quoad expressionem SS. Trinitatis & actionum materialium, de sola Præcepti: de Sacramenti autem necessitate esse, ajunt, verba significantia effectum Confirmationis, determinandum ac restringendum per actiones externas, sive donum Spiritus Sancti & robur ad Christi fidem tuendam fortiter palamque confitentiam, ut apud Latinos sunt verba, *Confirmo te Chrismate salutis*, apud Græcos, *Signaculum domini Spiritus Sancti.*

18. Subjectum Confirmationis est omnis homo viator, nondum confirmatus, *can. 1. & disp. 5. de Consec.* cum, sicut Naturæ, ex utero genitos adolefcere & roborari: sic & supernaturalis Gratiæ auctor Deus, & ministerialiter Ecclesia, Baptismi lavacrò regeneratos ad perfectionem gratiæ pervenire, velit per Confirmationem, *Ut pleni Christiani inventiantur*, ut ait Urbanus Papa *can. cit.*

Quantumvis autem antiquò Ecclesiæ usu Confirmatio statim cum Baptismo indiscriminatim omnibus collata sit, teste Tertulliano *Lib. de Baptismo cap. 7. & 8.* & Baronio *ad annum Christi 371.* cum tempore tamen ab usu illo recessum, & plerarumque Ecclesiarum consuetudine Sacramenti istius collatio dilata est usque ad rationis usum, qui septimò ætatis annò completò regulariter adesse solet, *1. In sponsalibus 14. ff. de Sponsal.*

19. Ultra quam proinde ætatem illam non facile differendam: eamque, nisi rationis usus manifestè antevertat, vel mortis periculum aliave rationabilis causa vel loci consuetudo aliud exposcat, plerumque expectandam, cum Sylvestro *V. Confirmatio n. 4. cit.* Suarez *disp. 35. f. 2.*

Laiman *n. 2.* & aliis censet *cit.* Palao *disp. cit. p. 7. n. 4.* ut decentius ac fructuosius suscipiatur & removeatur periculum iterationis: quæ facilius contingit, si infantibus ministraretur; quòd hi non recordentur susceptionis: & ex cohabitatione inter fideles Confirmatio non præsumatur, sicut præsumitur Baptismus: atque insuper confirmatorum nomina non ita accuratè, ut baptizatorum, adnotentur ac detegantur.

In amentibus etiam rationis usum, si ejus spes sit, expectandum: & si amentia perpetua judicetur, eorum Confirmationem non omittendam, cum *cit.* S. Thoma *art. 8. ad 2.* Suarez *f. 2.* Laiman *cap. 5. n. 3.* & Barbosa *n. 21.* idem docet *n. 7.* quòd capaces sint augmenti gratiæ receptæ in Baptismo: quæ hujus sacramenti præcipuus est effectus, & ab accidentaria incapacitate specialis auxiliî ad fidem palam confitentiam non impeditur.

Ob eandem rationem Sacramentum hoc etiam moribundis perentibus, si commodè valeat, ministrandum, cum S. Thoma *cit. art. 8. ad 4.* iidem docent, non obstante *can. Spiritus Sanctus cit.* quòd licet, ut hòc locò Melchides Papa ait, Confirmationis auxilia continuo transituris necessaria non sint, convenientia tamen ipsis quoque: & si rationis usum habeant, adversus inimici insidias profutura sint, ad faciliorem beatitudinis consecutionem. Capitali etiam judiciò damnatorum, Sacramentò hòc ad agonem confirmatorum, exempla Hispanica refert, unaque id Germaniæ moribus non receptum, testatur *cit.* Gobat *n. 756.*

Minister hujus Sacramenti Ordinarius est solus Episcopus, *can. Presbyteria, §. Per frontia cit. c. Quantum 4. de Consuetud. Concil. Florent. §. Secundum*

R r r 3 cit. &

cit. & Trident. *Seff. 7.* cujus de Confirmatione, *can. III.* est, *Si quis dixerit Sacramenti Confirmationis Ordinarium ministrum non esse solum Episcopum, sed quemvis simplicem Sacerdotem, anathema sit, Seff. 23.* cujus *cap. 4.* proprium Episcoporum munus dicitur Confirmationis ministratio, & *can. 7.* anathemati subjiciuntur asserentes, confirmandi potestatem esse Episcopis & Presbyteris communem. Oecumenicis definitionibus facem prætulit sacra Litera, quibus Spiritus sanctus per impositionem manuum baptismatis communicatus à solis Apostolis perhibetur, *Actor. cap. 8. V. 19. & cap. 19. V. 6.* Quare Sacramentum hoc neque ab Abbate, etiam in certum populum & territorium jurisdictionem obtinente, qui tamen consecratus Episcopus non sit: neque ab alio Sacerdote simplici valide ministrari sine Apostolico privilegio vel delegatione posse, Orthodoxorum DD. certa sententia,

23. Dubium autem est, an Confirmationis ministratio ei competere valeat hujusmodi privilegio vel delegatione; hoc enim etiam cum nonnullis aliis DD. negat Durandus in *4. dist. 7. q. 14.* idque suadet primò; quòd à Christo Domino Episcoporum & Presbyterorum gradus & actus sint distincti, ut patet ex Tridentino, duos hos majorum ac minorum Sacerdotum gradus ex Divina institutione distinctos, comprobante *Seff. 23. cap. 4. & can. 7.* definiente: ea autem, quæ à Christo Domino ejusque institutione certo Ordini reservata sunt, alii committi etiam à Papa non possint, *can. Sunt quidam 25. q. 1.* Secundo; quòd ex istius etiam commissione simplici Sacerdoti committi nequeat potestas conficiendi sacrum Chrisma, Ergo nec potestas confirmandi, cum ex hac illa inferatur; quia concessò aliquò concessa

etiam censentur ad illud requisita, ut Regula *c. Præterea & l. Ad rem cit.* ac proinde, sicut Chrismatum confectio, sic ejus ministratio sive confirmatio competere non valeat simplici Sacerdoti Tertio; quia potestas confirmandi huic competere nequit ullà Consuetudine, *Quandò cit.* Ergo neque privilegio vel commissione Apostolicà; cum, quæcumque istis, etiam illà, saltem si immemorialis sit, competere possint, *arg. c. Imper 26. pr. V. Præterea de V. S. & l. Hæc jure 3. §. 4. ff. de Aqua quodid. & ali.*

At licet, sicut cæteras Ordini Episcopali reservatas, sic etiam confirmandi potestatem simplici Sacerdoti committi ab Episcopo non posse, facile concedam, propter claram & generalem declarationem *c. Aqua 9. de Consecrat. Eccl.* ex summi tamen Pontificis commissione vel privilegio, sicut alias Ordini Episcopali Jure solum Ecclesiastico reservata sic & confirmandi facultatem simplici Sacerdoti concedi posse, censeo cum *cit. Thoma q. 72. cit. art. 11. Navarri Manual. cap. 22. n. 8. Covarruv. Lib. 1. n. 1. cap. 10. à n. 7. cit. Suarez disp. 36. §. 4. & aliis, magnò numero congestis à Barbosa cit. alleg. 30. n. 4. & Pignatell. Tom. 6. consult. 11. n. 3. & §. id defumensibus ex rescripto Gregorii I. seu M. *can. Pervenit. 1. dist. 95.* concedentis; ut, ubi Episcopi defunt, etiam Presbyter; in fratribus baptizatos Chrismate tangant, Consonat Concilium Florent. *§. cit.* inserere testificans, per sedis Apostolicæ dispensationem ex rationabili & urgente causa Sacramentum Confirmationis simplicem sacerdotem ministrasse; & Tridentinum, quod *can. 3. cit.* hujus Sacramenti ministrum Ordinarium solum Episcopum esse docendò, non obicit in sinuat, Sacerdotem, qui Episcopus non est, *Extraordinarium* ejus ministrum esse, *lib.**

se, saltem Apostolicâ commissione & privilegiò posse, ut probè advertit Fagnan. in *c. Unct. §. Per frontis cit. n. 3.* Accedit praxis Ecclesiæ; ejusmodi enim privilegium Abbati S. Facundi Ord. S. Benedicti, idem *n. 1.* & FF. Minoribus nostræque Societatis presbyteris, apud Indos commemorantibus, à sede Apostolica indultum, Henriquez *Lib. 9. cap. 27. §. 6.* junct *Lit. H.* & alii testantur apud *citt. Barbola n. 5.* & Pignat. *n. 4.*

Neque contrarium persuadet adversæ partis argumentum primum; quia, licet Episcoporum & Presbyterorum gradus distincti sint institutione divina, istâ tamen distincta non sunt omnia ipsorum ministeria: & Episcopis quædam specialiter attributa sunt determinatione Ecclesiæ; à qua his attributa, justâ causa potestate, communicari presbyteris possunt, Barbola in *can. Pervenit cit. n. 3.* Non majorem vim habet alterum; quia imprimis confirmandi potestatem simplici sacerdoti delegari posse, perspicuè docet sensus & usus Ecclesiæ: ex quorum neutro Chrismatis conficiendi potestatem ei committi posse, perspicuè constat, ut liquet ex dictis *n. 14.* Deinde; quia etiam hanc illi committi posse, sustinent graves DD. secuti Cajetanum juxta dicta *n. 12.* Demum; quia ex *c. §. l. cit.* desumpto argumento locus duntaxat est in subordinatis eidem potestati: cujusmodi secundum multos DD. duæ illæ confirmandi & Chrisma conficiendi potestates non sunt; quòd hæc secundum DD. istos divinâ; illa verò Ecclesiasticâ solum determinatione Episcopis sit attributa. Minus urget postremum; quia privilegio non æquiparatur consuetudo & præscriptio, etiam immemorialis, quando hæc reprobata est à Jure, & in his, quæ non nisi summi Principis delegatione competere possunt, ut aliis DD.

relatis advertit *citt. Covarruv. n. 14.* Consuetudo autem, simplicibus sacerdotibus Chrismatione seu Confirmationis administrationem permittens, reprobata à Jure, *c. Quanto cit.* & de re est, quæ non nisi summi Pontificis commissione ipsis competere potest, *c. Aqua cit.*

Ipsi etiam Episcopi, sicut Pontificales actus alios exercere, sic etiam Confirmationis Sacramentum subditis suis administrare nequeunt extra propriam suam diocesim: & si id sine expressâ proprii licentia in aliena diocesi administrant, peccant mortaliter, & à Pontificalium exercitio suspensionem incurunt, ex decreto Trident. *Sess. 6. cap. 5. de Reformat. & Congregat. Card. Interpp. declaratione apud Saà V. Confirmatio n. 3.* & *citt. Barbola alleg. 30. n. 15.*

Quamvis autem in propria etiam *25.* diocesi suos tantum subditos confirmare Episcopus de Jure possit; quòd de Jure hi tantum subditi sint ejus jurisdictioni, necessariae ad cujuslibet Sacramenti licitam administrationem, Sylvester *V. cit. n. 2.* & *citt. Suarez disp. 38. s. 2. in fine,* ex præsumpta tamen voluntate Episcopi proprii alienos licitè confirmat non solum, quando exhibitis literis Dimissoriis à proprio acceptis Ordines sibi conferri petunt; quòd, diocesanum suum quoad susceptionem Ordinum subiciens alieno, huic licentiam dare intelligatur ei ministrandi Confirmationem, Ordinum collationi præmittendam, ex decreto Trident. *Sess. 23. cap. 4. de Reformat.* Sed etiam quando ad ipsum, suos confirmandum in propria, confluunt subditi diocesium vicinarum; quòd id moribus receptum, & ratum gratumque videatur propriis ipsorum Ordinariis, oves suas maximæ utilitatis Sacramento privare nolentibus,

lentibus, quando id, ipsis non ministrantibus, à vicino Episcopo recipere eommodè possunt, *citt. Saà n. 2. Laiman cap. 6. n. 3. Palao p. 9. n. 7. & Barbosa n. 14.*

26. Dubium est de Confirmationis recipiendæ obligatione: quam fidelibus impositam, aliqui asserunt cum Sylvestro *citt. n. 2.* quòd, *Quamvis continuò transcurris regenerationis seu Baptismi beneficia sufficiant, victuris tamen Confirmationis auxilia necessaria sint:* & his primùm acceptis Pleni seu perfecti Christiani inveniri dicantur, *can. 1. & can. Spiritus Sanctus citt.* Verius tamen alii, ejus suscipiendæ obligationem per se dari, negant; quòd hanc neque Divinò neque Ecclesiasticò præceptò impositam constet; cùm plenum ac perfectum Christianum Confirmatio non faciat quoad substantiam: sed quoad abundantiam duntaxat & perfectionem gratiæ, quoad substantiam jam receptæ in Baptismo: ex qua causa Confirmatio etiam victuris, non simpliciter & absolute, sed tantùm secundùm quid necessaria, hoc est, conveniens valde est ad gratiæ incrementum & perfectionem consequendam, ut cum D. Thoma *citt. art. 8. ad 4.* advertunt Panormit. *in c. Quanto cit. n. 4. citt. Suarez f. 2. §. Quocirca & Laiman n. 4. Per se,* inquam; quia culpâ utique non vacat hujus Sacramenti omisio ex contemptu & vilipensione: uti & facta ab eo, qui, illò non receptò Fidei aut Charitatis amittendæ periculum sibi imminere, firmiter credit, *citt. Palao p. 8. n. 6.*

Episcopum verò, ad Sacramentum hoc in sua diocesi per se vel alium Episcopum ministrandum, obligari: & si ejus ministratorem longo tempore omitat, graviter peccaturum, idem Doctor *n. 13.* censet cum *citt. Suarez disp. 38. f. 2. Laiman n. 2. & Barbosa n. 19.* quòd

ea ommissione & diuturnâ dilatione cura suâ Pastoralis commissa oves magnò fructu Spirituali, atque ad Fidem & Charitatem conservandam aptissimò remediò privet.

Quando autem id ministrat, ex Ecclesiæ præscripto Primò uti, lectissima necessitate, debet Chrismate eò anno confectò, *can. Si quis 122. disp. 4. de Consec.* ideo enim, veterè crematò, Chriasmatis confectio singulis annis in Cœna Domini innovanda est, *can. Læteris 18. disp. 3. de Consec. & c. Quoniam 19. de Sent. excom. in 6. & c. si Episcopus absens, vel ejus Sedes vacans sit, vicinus Episcopus pro ejus confectioe advocandus aut adjuvandus est, ab eoque benedictum novum Chrisma petendum, Glosia in c. Si Episcopus 3. V. Spiritibus de Suppl. neglig. in 6. Ugolinus de Potest. Episc. cap. 27. §. 6. n. 2. & Barbosa *citt. alleg. 31. n. 19.* Secundò, debet in statu gratiæ; quòd in peccato mortali Sacramentum quodcumque administrans graviter peccet, ex recepta doctrina S. Augustini, *can. Omnis 1. q. 1. relati & S. Thomæ q. 64. art. 4. §. 1.* Jejunium eidem, & suscipientibus quoque, præscriptum est à Concilio Avellanian. III. *can. Ut jejuni 6. & Meldani can. Ut Episcopi 7. cit. disp. 4. relati.* Sed istorum particularia seu Præcepta seu Consilia generali Ecclesiæ usu recepta non sunt; & in Germania nostra Sacramentum hoc læpe post prandium, non jejunio, à non jejunio ministrari, notant *citt. Laiman cap. 5. n. 3. & Gobat n. 769.* Tertio observandæ ab eo sunt ceremoniæ, præscriptæ in Pontificali, de quibus lætè *citt. Suarez disp. 37. f. 1. & adhibendæ patrini: de quibus occasione Cognationis spiritualis, inter eos & confirmatos intercedentis, agitur Lib. 4. tit. 11. art. 1.**